

Tma

Brontosauři

1. To bys nevěřila, jak, jak sluší ti noc,
čtyři světýlka očí a tma,
tenhle zapadlej kout, jinak smutnej až moc,
tebou voní a směje se snad.

R: Jen se schovej sem ke mně, já sílu teď mám,
že bych rozbíjel skály a vlaky táh' sám,
a když po tváři bříšky svých prstů mi jdeš,
málem váhám, zda skutečně jseš.

2. To bys nevěřila jak, jak sluší ti noc,
v tichu myšlenkám daří se líp,
víc tě vnímám, co chceš mlčky beze slov říct,
ve světle stud tvůj neřek' by nic.

R: Emi Ami H7 Emi Ami H7 Emi

R: